

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมในโปรแกรมการฝึกอบรมความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟูปัญหาของพนักงานห้างหุ้นส่วนจำกัด พูจิตเขต ที่ทำหน้าที่ในแผนกแนะนำ และขายสินค้าภายในห้างสรรพสินค้า และร้านค้าปลีกต่างๆ จำนวน 3 ครั้ง ในวันที่ 1, 20 กรกฎาคม และ 1 สิงหาคม 2549 จำนวน 32 คน

แต่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพียง 26 ชุด เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม 6 คน ไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรม และทดสอบในการฝึกอบรมครั้งสุดท้าย

โดยในการนำเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของตัวแปร
- ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

1. ข้อมูลทั่วไปเพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จากการวิจัยครั้งนี้
ดังแสดงผลในตาราง

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	8	30.8
หญิง	18	69.2
รวม	26	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
21-30 ปี	20	76.9
31-40 ปี	6	23.1
รวม	26	100
3. ระยะเวลาที่เคยทำงานมาทั้งหมด		
ต่ำกว่า 1 ปี	1	3.8
1 - 5 ปี	10	38.5
6 - 10 ปี	11	42.3
10 ปีขึ้นไป	4	15.4
รวม	26	100
4. ระยะเวลาที่ทำงานในบริษัทแห่งนี้		
ต่ำกว่า 1 ปี	7	26.9
1 - 5 ปี	11	42.3
6 - 10 ปี	5	19.2
10 ปีขึ้นไป	3	11.6
รวม	26	100
5. สถานภาพสมรส		
โสด	12	46.2
มีคู่ครองอยู่ด้วยกัน	11	42.3
แยกกันอยู่	1	3.8
หย่าร้าง	2	7.7
รวม	26	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แสดงการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
6. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	1	3.8
มัธยมศึกษาตอนต้น / ปวช.	9	34.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวส.	15	57.8
ปริญญาตรี	1	3.8
รวม	26	100

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วน จำกัด พุจีเทค ที่ทำหน้าที่ในแผนกแนะนำ และขายสินค้าภายในห้างสรรพสินค้า และร้านค้าปลีก ต่างๆ จำนวน 26 คน จากตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่ม ตัวอย่างได้ดังนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 และ เพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมาจะมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 แต่ไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มี อายุน้อยกว่า 20 ปี และมากกว่า 40 ปี

3. ระยะเวลาที่เคยทำงานมาทั้งหมด ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ระยะเวลาที่เคยทำงานมาทั้งหมด 1 - 5 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ระยะเวลาที่เคย ทำงานมาทั้งหมด 6 - 10 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 และระยะเวลาที่เคยทำงานมา ทั้งหมด 10 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

4. ระยะเวลาที่เคยทำงานในบริษัทแห่งนี้ ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ระยะเวลาที่เคยทำงานในบริษัทแห่งนี้ 1 - 5 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ระยะเวลาที่เคยทำงานในบริษัทแห่งนี้ 6 - 10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และระยะเวลา ที่เคยทำงานในบริษัทแห่งนี้ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6

5. สถานภาพสมรส โสด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 มีคู่ครองอยู่ด้วยกัน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 แยกกันอยู่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และหย่าร้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

6. ระดับการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 มัธยมศึกษา ตอนต้น / ปวช. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวส. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

2. ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรในละด้านของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการฝึกอบรม ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเผชิญ และฟื้นฟ้อุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการฝึกอบรมในแต่ละด้าน

ตัวแปร	จำนวน ข้อ	คะแนนเต็มใน แต่ละด้าน	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
			$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
การควบคุม	13	65	57.42	4.78	60.31	4.06
จุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของ	15	75	65.81	4.27	69.88	4.12
ผลกระทบ	16	80	69.08	7.48	74.15	5.14
ความยืดหยุ่นของปัญหา	17	85	72.23	6.17	77.81	5.39
โดยรวม	61	305	264.54	20.15	282.15	17.33

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฟ้อุปสรรคของพนักงานขายก่อน และหลังการฝึกอบรมในแต่ละด้าน ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม คือ 264.54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ของคะแนนเต็ม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม คือ 282.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.5 ของคะแนนเต็ม จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น 17.61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.8 จากคะแนนเต็มของแบบสอบถามความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคโดยรวม

เมื่อแยกวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของตัวแปร ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคทั้ง 4 ด้าน พบว่า

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านการควบคุมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม คือ 57.42 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.3 ของคะแนนเต็ม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม คือ 60.31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.8 ของคะแนนเต็ม จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น 2.89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.5 จากคะแนนเต็มของแบบสอบถามความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค มิติด้านการควบคุม

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหาและความเป็นเจ้าของของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม คือ 65.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.7 ของคะแนนเต็ม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม คือ 69.88 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.2 ของคะแนนเต็ม จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น 4.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.5 จากคะแนนเต็มของแบบสอบถามความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหาและความเป็นเจ้าของ

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านผลกระทบของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม คือ 69.08 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.6 ของคะแนนเต็ม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม คือ 77.81 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ของคะแนนเต็ม จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น 5.58 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.9 จากคะแนนเต็มของแบบสอบถามความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านผลกระทบ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหลังการฝึกอบรมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม คือ 72.23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.4 ของคะแนนเต็ม ในขณะที่ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม คือ 74.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.7 ของคะแนนเต็ม จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น 5.07 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 6.3 จากคะแนนเต็มของแบบสอบถามความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหา

2.2 ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรด้านยอดขายของกลุ่มตัวอย่าง ก่อน และหลังการฝึกอบรม ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของยอดขายของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการฝึกอบรม

ตัวแปร	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ยอดขาย	215556.54	157104.83	171634.77	110705.36

จากตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของยอดขายของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่ายอดขายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกอบรม คือ 215,556.54 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 157104.83 และมียอดขายเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม 171,634.77 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 110,705.36 บาท แสดงให้เห็นว่ายอดขายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างลดลงภายหลังจากการฝึกอบรม

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบระดับความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฟ้อุปสรรคของพนักงานขายก่อน และหลังการฝึกอบรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 พนักงานขายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค (AQ) ในมิติด้านการควบคุม (Control) หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.4

แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการอบรม

ในมิติด้านการด้านการควบคุม (Control)

ตัวแปร	ระยะ	N	Mean	S.D.	df	t	Sig.
การควบคุม	ก่อน	26	57.42	4.78	25	-4.01	.000
	หลัง	26	60.31	4.06			

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในมิติด้านการควบคุม ก่อนการอบรม 57.42 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.78 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในมิติด้านการควบคุมหลังการอบรม 60.31 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.06 คะแนน

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ t-test dependent เปรียบเทียบคะแนนในมิติด้านการควบคุมของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการฝึกอบรมสูงกว่าระยะก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1 พนักงานชายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในมิติด้านการควบคุมหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พนักงานชายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค (AQ) ในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของ ($O_2 = \text{Origin}$ และ Ownership) หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.5

แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการอบรม

ในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของ ($O_2 = \text{Origin}$ และ Ownership)

ตัวแปร	ระยะ	N	Mean	S.D.	df	t	Sig.
จุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของ	ก่อน	26	65.81	4.27	25	-5.13	.000
	หลัง	26	69.88	4.12			

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของก่อนการอบรม 65.81 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.27 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของ หลังการฝึกอบรม 69.88 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.12 คะแนน

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ t-test dependent เปรียบเทียบคะแนนในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของในระยะก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการฝึกอบรมสูงกว่าระยะก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2 พนักงานชายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคในมิติด้านจุดเริ่มต้นของปัญหา และความเป็นเจ้าของหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 พนักงานชายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค (AQ) ในมิติด้านผลกระทบ (Reach) หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.6

แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการอบรม

ในมิติด้านผลกระทบ (Reach)

ตัวแปร	ระยะ	N	Mean	S.D.	df	t	Sig.
ผลกระทบ	ก่อน	26	69.08	7.48	25	-3.98	.000
	หลัง	26	74.15	5.14			

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยในมิติด้านผลกระทบก่อนการฝึกอบรม 69.08 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 7.48 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในมิติด้านผลกระทบ หลังการอบรม 74.15 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 5.14 คะแนน

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ t-test dependent เปรียบเทียบคะแนนในมิติด้านผลกระทบ ของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนเฉลี่ย

ของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการฝึกอบรมสูงกว่าระยะก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3 พนักงานชายที่เข้ารับการฝึกอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคในมิติด้านผลกระทบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 พนักงานชายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค (AQ) ในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหา (Endurance) หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.7

แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการอบรม
ในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหา (Endurance)

ตัวแปร	ระยะ	N	Mean	S.D.	df	t	Sig.
ความยืดหยุ่นของปัญหา	ก่อน	26	72.23	6.17	25	-5.53	.000
	หลัง	26	77.81	5.39			

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหาก่อนการอบรม 72.23 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 6.17 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหา หลังการฝึกอบรม 77.81 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 5.39 คะแนน

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ t-test dependent เปรียบเทียบคะแนนในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการฝึกอบรมสูงกว่าระยะก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4 พนักงานชายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคในมิติด้านความยืดหยุ่นของปัญหาหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 พนักงานขายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถในการเผชิญและฟื้น
ฝ่าอุปสรรค (AQ) โดยรวม หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.8

แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการอบรมความสามารถ
ในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค (AQ) โดยรวม

ตัวแปร	ระยะ	N	Mean	S.D.	df	t	Sig.
โดยรวม	ก่อน	26	264.54	20.15	25	-5.87	.000
	หลัง	26	282.15	17.33			

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญ
และฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมก่อนการอบรม 264.54 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่
20.15 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม หลัง
การฝึกอบรม 282.15 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 17.33 คะแนน

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ t-test dependent เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความ
สามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการฝึกอบรมและ
หลังการฝึกอบรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการฝึกอบรมสูงกว่าระยะก่อน
การฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5 พนักงานขายที่เข้ารับการอบรมจะมีความสามารถ
ในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคโดยรวม หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

3.2 เปรียบเทียบระดับผลการขายของพนักงานขายก่อน และหลังการฝึกอบรม

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 พนักงานขายที่เข้ารับการอบรมจะมีผลการขายหลังการฝึกอบรมสูงกว่า
ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.9
แสดงการเปรียบเทียบยอดขายก่อน และหลังการอบรม

ตัวแปร	ระยะ	N	Mean	S.D.	df	t	Sig.
ยอดขาย	ก่อน	26	215556.54	157104.83	25	3.859	.001
	หลัง	26	171634.77	110705.36			

จากตารางที่ 4.9 เมื่อเปรียบเทียบยอดขายของพนักงานที่ผ่านการฝึกอบรม พบว่า ยอดขายของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกอบรม มียอดขายเฉลี่ย 215,556.54 บาท โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 157,104.83 บาท ส่วนยอดขายเฉลี่ยหลังการฝึกอบรม 171,634.77 บาท โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 110,705.36 บาท

และเมื่อนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ t-test dependent เปรียบเทียบยอดขายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า ยอดขายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังการฝึกอบรมต่ำกว่าระยะก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 ที่ว่าพนักงานขายที่เข้ารับการอบรมจะมีผลการขายหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม